

naar han kan faa et Arbejde indenfor sin Virksomhed, der lønnes saaledes, som mange af hans Kammerater er lønnet, og til hvilket der ikke stilles Krav udover det, han kan præstere. Han bør efter min Mening tage det normale Arbejde, han kan faa, til den normale Løn, indtil Særløn senere kan faas, naar han opnaar et Arbejde, hvor hans særlige Kvalifikationer er af Betydning. Som de Herrer meget vel ved, vil Arbejdere med særlige Kvalifikationer altid have særlige Muligheder, det vil de have, uanset om denne Bestemmelse indføres eller ikke indføres. Lignende Bestemmelser som den, jeg her har omtalt, findes da ogsaa i andre Landes Lovgivning, den findes f. Eks. i den engelske Lovgivning, og den findes ogsaa i den paatænkte tyske Lovgivning, saaledes som den er formet — ja, Ordet Mindsteløn findes ikke, men Forholdet findes udtrykt paa tilsvarende Maade som den, jeg her gennem min Kommentar har udtrykt det.

Hvad det tredie Afsnit i Lovforslaget angaar, det Afsnit, der handler om ekstraordinær Arbejdsløshed, maa jeg i det store og hele erklære mig tilfreds med den Modtagelse, det har faaet, og ganske særlig maa jeg takke Ordførerne for de fire Partier, som har tiltraadt Tanken baade om Oprettelse af en Krisefond og om Bidrag til denne Fond gennem Arbejdsgiverne, ligesom jeg ogsaa maa takke for den Tilslutning, Definitionen af Nødhjælpsarbejderne har faaet her i Tinget.

Det ærede Medlem Hr. Sven fandt Tidspunktet uheldigt valgt til Oprettelsen af en saadan Krisefond. Det ærede Medlem sagde: Det er et uheldigt Tidspunkt, vi lever i en Krisetid, og det er noget sent, dette Lovforslag kommer. Det har det ærede Medlem Ret i. Jeg sagde ogsaa, da jeg fremsatte Lovforslaget, at det var beklageligt, at man ikke forlængst, i Aarene efter Krigens Indtræden, da Guldstrømmen flød ind over Landet, og den industrielle Produktion havde et Omfang som ingen Sinde før og gav Overskud som ingen Sinde før, havde søgt at tilvejebringe en saadan Fond til Imødegaaelse af kommende magre Tider. Men det glædede mig, at det ærede Medlem Hr. Sven ganske sluttede sig til mig, idet han ligesom jeg udtalte, at det dog ikke endnu var ubetinget for sent. Erkender man Fejlen, bør man rette den, naar der er Mulig-

hed derfor, og denne Mulighed er altsaa nu inde. Det ærede Medlem Hr. Sven gik saa vidt, at han udtalte, at her forelaa en Nødvendighed, en Udtalelse, som jeg ganske kan slutte mig til.

Naar dette ærede Medlem saavel som det ærede Medlem Hr. Kayser, hvis Tilslutning til Bestemmelserne jeg i øvrigt takker for, mente, at det var uheldigt, at Beregningen af disse Bidrag foretoges paa det Grundlag, som her er angivet, nemlig i Tilknytning til Antallet af ulykkesforsikrede Helaarsarbejdere, vil jeg sige, at jeg er meget vel klar over, at man kan kritisere dette Grundlag, men det er dog altid et Grundlag, som, selv om det ikke nøjagtigt giver et Udtryk for Antallet af de Arbejdere, som er interesserede i, at der er en saadan Krisefond til Imødegaaelse af ekstraordinær Arbejdsløshed, dog sikkert kommer dette Tal ret nær, i hvert Fald lige saa nær, som man har ment det nødvendigt at komme Tallet af Arbejdere, der er interesserede i Ulykkesforsikringen. Og dertil kommer, at dette Tal har vi, det er til Disposition; en Præmieberegning paa Grundlag af dette Tal kan gennemføres saaledes, at det hele hurtigt kan gennemføres, og det vilde ikke være muligt, hvis man krævede et helt nyt Grundlag. Dertil kommer endvidere, som jeg ogsaa nævnte ved Fremsættelsen af Forslaget, at om end der i den senere Tid paa forskellig Maade gennem Lovgivningen er lagt Byrder paa Arbejdsgiverne, tror jeg dog ikke, at den nye Byrde, der her vil blive paalagt, vil virke saa tyngende, at den ikke vil kunne bæres; og det ærede Medlem Hr. Kayser har jo for øvrigt givet Anvisning paa Vejen til at bære denne Byrde gennem en Øgelse af Arbejdsprisen, som det ærede Medlem paa denne Basis spaaede vilde indtræde. Jeg haaber, at man fra Arbejdsgiverne ved Beregningen af Arbejdsprisen, hvis der skal gøres Paalæg paa Grundlag af de Bestemmelser, som her indføres, ikke vil gøre det større, end Bestemmelserne gør fornødent; saa tror jeg heller ikke, de vil blive tyngende for dem, der skal have Arbejdet udført.

Det ærede Medlem Hr. Sven klagede over, at der ikke er fastsat noget Maksimum, men derimod et Minimum. Om Indførelsen af et saadant Maksimum vil der naturligvis kunne forhandles. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard krævede betydeligt mere, idet han